PRAKTICKÉ PŘÍPADY.

Lhůta k odvolání z rozsudku, za jehož opravu bylo žádáno z důvodu nesprávného označení jména sporné strany, počítá se od doručení původního a nikoli teprve od doručení opraveného vyhotovení rozsudku.

Odvolání žalované z rozsudku okresního soudu soud odvolací odmítl s tímto odůvodněním:

V odpor vzatý rozsudek byl doručen straně žalované dne 18. prosince 1931. Podáním dne 28. prosince 1931 pod č. j. C VII 215/31/21 k soudu prvému došlým, žádala strana žalovaná za opravu svého jména v rozsudku z nesprávného »Anna T...ová« na »Anna T.....á«, kteroužto opravu soud prvý usnesením ze dne 30. prosince 1931 č. j. C VII 215/31/21 doručeným i s opraveným rozsudkem straně žalované dne 4. ledna 1932 provedl.

Odvolání podáno bylo zástupcem strany žalované na poštu dne 18. ledna 1932.

Jest tu rozřešiti otázku, zda v tomto případě běží lhůta k odvolání dnem doručení opraveného rozsudku či dnem, kdy doručen byl rozsudek původní.

Oprava byla povolena k návrhu strany žalované a nikoli z úřední moci a týkala se pouze opravy jejího jména, nikoli však výroku rozsudečného nebo důvodů rozsudku, proti nimž právě může odvolání brojiti.

Nesprávné jméno má sice význam v řízení exekučním, však tu oprava ta kdykoli k žádosti stran může býti provedena, aniž by se tak něco změnilo na nálezu samém.

Strana žalovaná, opravu navrhnuvší, nemohla býti v pochybnostech, v jakém směru oprava bude provedena, takže nemusela vyčkávati doručení opraveného rozsudku, aby podle něho teprve své odvolání upravila.

Jest zjevno, že ani po opravě se na rozsudku ani ve výroku ani v důvodech nic nezměnilo a že změna týkala se jen uvedení správného jména strany žalované, takže jde v tomto stadiu sporu pouze o formální opravu, jež nemůže býti důvodem, aby tak neprodlužitelná lhůta k podání odvolání (§ 464 c. ř. s.) byla z důvodů pro spor bezvýznamných uměle prodloužena (srov. rozhodnutí sb. n. s. čís. 8423 a 9872).

Došel proto soud odvolací na základě těchto úvah k právnímu závěru, že v daném případě lhůta k odvolání běžela od 18. prosince a nikoliv až od 4. ledna 1932, takže odvolání dané na poštu dne 18. ledna 1932 jest již podle § 464 c. ř. s. opožděné, a bylo je proto podle §§ 471 č. 2, 473, 474 č 2 c. ř. s. v zasedání neveřejném odmítnouti.

Nejvyšší soud rekursu žalované strany nevyhověl v podstatě s odůvodněním soudu odvolacího.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 23. září 1932 č. j. R I 518/32/1. Dr. Jar. Koutník.

Soud exekuci povolující má pouze zásadně rozhodnouti bez jakéhokoliv šetření o přípustnosti povolení exekuce zabavením podle § 331, odst. 1. ex. ř., a jest jediné věcí soudu exekučního, aby rozhodl o určení způsobu žádaného zpeněžení.

Procesní soud povolil na návrh vymáhající strany k vydobytí její vykonatelné pohledávky proti N. N., architektu a staviteli v Praze, exekuci zabavením koncese k provozování živnosti zednické podle § 15, odst. 6. živn. ř., kterou povinná strana provozuje v Praze ..., jakož i veškerých zařízení k provozu živnosti této sloužících a zároveň exekuci vnucenou správou zabavené koncese a živnosti.

Současně uložil povinné straně, aby se o dotyčném návrhu vymáhající strany na povolení exekuce do 24 hodin vyjádřila, jinak že bude se míti za to, že s návrhem tím souhlasí (exek. vzor 144 Hartmannovy Sbírky vzorců).

Na základě pak tohoto jejího vyjádření a provedeného výslechu navrženého jí svědka F. Č. povolující soud usnesením ze dne 23. února 1932 návrh vymáhající strany na povolení exekuce zabavením živnosti zednické podle § 15, odst. 6. živ. ř. nyní zamítl, »ježto podle výpovědi F. Č. bylo zjištěno, že jest pouze sám zaměstnán u N. N. a slečna M. S. byla dne 22. února 1932 propuštěna z důvodu, že nebyla žádná práce a dodává, že nyní v zimě není práce vůbec. Proto jest zabavení podle § 331 ex. ř. nepřípustno. Uložil pak vymáhající straně, aby podle § 41 c. ř. s. zaplatila povinné straně útraty jejího vyjádření do 14 dnů pod exekucí.

Rekursní soud vyhověl stížnosti strany vymáhající do tohoto zamítavého usnesení a naříkané usnesení změnil tak, že k dobytí vykonatelné pohledávky vymáhající strany povolil exekuci zabavením koncese k provozování živnosti zednické (podle § 15, odst. 6. živn. ř.), kterou povinná strana provozuje v Praze ..., jakož veškerých zařízení k provozu živnosti této sloužících, vyhradiv okresnímu soudu exekučnímu v Praze rozhodnutí o návrhu na vnucenou správu zabavené koncese. Straně povinné uložil pak zaplacení nákladů stížnosti straně vymáhající do 14 dnů pod exekucí.

V odůvodnění svém soud rekursní k vývodům stížnosti podotkl:

Živnost zednická jest podle § 15 č. 6 živn. ř. nov. živností koncesovanou a vztahují se proto při exekuci na ni předpisy § 331, 341 ex. ř. Exekuce ta vykazuje dva stupně — jednak zabavení